

▣ Српска православна црква и верници славе Ивањдан, рођење Светог Јована Претече. Његово име се, између осталог, везује за крштење Исуса Христа на реци Јордану и све догађаје који су тог дана означили почетак Новог завета и проповеди хришћанске вере.

Ивањдан је хришћански празник којим се обележава рођење ▣ Светог Јована Крститеља.

Ниједан светитељ нема толико пута спомен у години – обележава се рођење, усековање, сабор, три обретења Светог Јована чије се име везује за крштење Исуса Христа на реци Јордану и све догађаје који су тог дана означили почетак новог завета и проповеди хришћанске вере.

Срби га посебно поштују и као заштитника кумства и побратимства.

Народно празновање Ивањдана потиче из претхришћанског периода, од ратарског култа у којем се слави сунце када у време летње дугодневице исијава највећу снагу, као и почетак жетве.

У народу познат као "девојачки празник"

Ивањдан је у народу познат и као "девојачки празник" због бројних обичаја и ритуала који су посвећени женском роду.

Венци од ивањског цвећа, песма девојака, кићење куће за здравље укућана, само су неки од обичаја који прате Ивањдан.

Понегде је обичај и да се кроз венце од уплетене јованове траве на Ивањдан провлаче жене које немају децу, а желе их.

У неким деловима Србије постоји веровање и да девојке које нису удате, треба да у саксији посаде мало жита које ће погледати 12. јула, на Петровдан. Уколико су клице као прстенови, то значи да ће се на јесен сигурно удати.

Такође, распрострањено је мишљење да се на данашњи дан може видети лик будућег брачног партнера – суђеника. Наиме, у последњи залагај доручка треба хукнути и сачувати га до вечери, а онда заједно са огледалцем и мало ивера ставити под јастук да би се у сну појавио лик.

Брање лековитих трава и плетење венца

У низу живописних обичаја посебно место има брање лековитих трава и плетење венаца од ивањског цвећа, праћено песмом девојака.

У предвечерје тога дана, у многим словенским крајевима палиле су се по брдима ивањске ватре (кресови) око којих се играло и певало.

Према обичајном календару, три дана пре и три дана после празника, не улази се у виноград.

Каже се да тих седам дана виноград највише напредује, јер га чува Свети Јован. Празник увек пада у време Петропавловског поста, па се овог дана не мрси.

(РТС)